

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/121/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7611209819
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Cakoci
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7611209819.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu JUDr. Ladislava Cakociho a sudcov JUDr. Petra Tutka a JUDr. Jána Slobodníka v právnej veci žalobkyne K. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. C. A., Č. XXXX/X, zastúpenej Mgr. Jurajom Berčom, advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Zimná č. 59, proti žalovanému W. T. O., X. X. I., O. O. A. O. C. A., O. XX, o náhradu škody, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 28.01.2013 č.k. 6C/104/2011-131 jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

N e p r i z n á v a účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalobu zamietol a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

Týmto rozsudkom rozhodol o nároku žalobkyne na zaplatenie sumy 1.344,12 eur, ktorý voči žalovanému uplatňovala titulom náhrady škody, ktorú jej mal spôsobiť ako advokát pri poskytovaní právnej služby, keď nevyužil všetky možnosti na to, aby ju riadne zastupoval, pretože nepodal opakovaný podnet na mimoriadne dovolanie v zmysle § 43 zákona o prokuratúre a ani o tejto možnosti žalobkyňu neupovedomil. Ďalším skutkom, z ktorého žalobkyňa odvodzuje svoj nárok bolo to, že napriek tomu, že mu oznámenie Krajskej prokuratúry o nepodaní mimoriadneho dovolania bolo doručené ešte 31.03.2010, túto žalobkyňu doručil až 08.04.2010. V dôsledku toho žalobkyňa zmeškala zákonnú lehotu na podanie obnovy konania, ktorá sa skončila dňa 05.04.2010.

Rozsudok odôvodnil súd prvého stupňa tým, že na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 29.03.2007 č.k. 7C/149/2003 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č.k. 6Co/197/2008-209, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 05.01.2010 bola K. N. ako žalovaná zaviazaná zaplatiť žalobkyňi W. S. sumu 38.226,- Sk s úrokom z omeškania vo výške 17,6 % ročne od 07.09.2000 do zaplatenia a trovy konania 1.910,- Sk. Z oznámenia súdnej exekútorky JUDr. Barbory Hovanovej zo dňa 28.01.2013 zistil, že na základe exekúcie vedenej u nej pod sp.zn. EX/257/2010 vo veci oprávnenej W. S. proti povinnej K. N. K. N. v exekučnom konaní uhradila spolu sumu 480,88 eur a ostáva neuhradená pohľadávka spolu s trovami exekúcie vo výške 4.830,96 eur.

Z podnetu na podanie mimoriadneho dovolania proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 6Co/197/2009 zo dňa 03.11.2009 zo strany K. N., podaného prostredníctvom advokátskej kancelárie JUDr. Ladislava Strížovského, ako jej právneho zástupcu, ako aj z oznámenia Krajskej prokuratúry v Košiciach zo dňa 25.03.2010 pod č. Kc70/10-10 mal za preukázané, že prostredníctvom žalovaného ako svojho právneho zástupcu podala žalobkyňa podnet na Generálnu prokuratúru SR na podanie mimoriadneho dovolania proti vyššie uvedenému súdному rozhodnutiu. Krajská prokuratúra v Košiciach oznámila, že podnet odložila, pretože absentujú zákonné podmienky na podanie mimoriadneho dovolania. Podľa Prokuratúry nie je daný dôvod na úspešné podanie mimoriadneho dovolania jednak preto, že hodnotiacej úvahe súdov nemožno nič vytknúť a jednak preto, že ani prípadným hodnotením dôkazov a skutočností, nie je možné mimoriadne dovolanie zdôvodniť. Taktiež na vznesenú námietku premlčania práva v podnete na podanie mimoriadneho dovolania už nemožno prihliadnuť.

Súd prvého stupňa konštatoval, že žalovaný ako advokát konal ohľadne mimoriadneho dovolania na základe plnej moci, ktorá mu bola daná vo veci podania podnetu na podanie mimoriadneho dovolania proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 6Co/197/2009 a na zastupovanie na všetky úkony s tým súvisiace.

Na základe toho súd prvého stupňa s poukazom na ust. § 26 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii konštatoval, že predpokladom vzniku každej občiansko-právnej zodpovednosti je protiprávny úkon, spôsobenie škody a príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou a v niektorých prípadoch sa vyžaduje aj zavinenie. Zo strany žalobkyne nebolo preukázané, aby jej na základe výkonu svojej advokátskej činnosti pri jej právnom zastupovaní žalovaný spôsobil škodu. Žalobkyňa bola právoplatnými rozsudkami zaviazaná nahradiť W. S. sumu 38.226,- Sk s príslušenstvom. Vzhľadom k tomu, že táto svoju povinnosť nespĺnila, oprávnená osoba podala návrh na výkon exekúcie a ten sa vedie u súdnej exekútorky JUDr. Barbory Hovanovej, pričom z tohto nároku žalovaná uhradila sumu 480,80 eur. Z uvedeného vyvodil, že žalovaná nepreukázala, aby sa jej majetok zmenšil o čiastku, ktorú v konaní uplatnila a mal za to, že jej majetok sa zmenšil iba o čiastku už uhradenú, a to v sume 48,88 eur. Stotožnil sa s názorom právneho zástupcu žalobkyne, že žalovanému dala plnú moc v prípade, ak by to bolo potrebné aj na podanie opakovaného podnetu na mimoriadne dovolanie v zmysle § 34 zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre.

Na základe oboznámenia sa s obsahom spisu 7C/149/2003 súd prvého stupňa konštatoval, že žalovanému ako právnenému zástupcovi - advokátovi žalobkyne nemožno vytknúť, že by bol zanedbal svoje povinnosti advokáta a neprejavil náležitú starostlivosť o vec žalobkyne v zmysle § 18 o advokácii. Svoje závery v tomto smere neopieral iba o oznámenie Krajskej prokuratúry Košice o odložení podnetu žalobkyne na mimoriadne dovolanie, ale aj o celý obsah spisu 7C/149/2003. Konštatoval, že žalovaný ako advokát znalý práva posúdil, čo ešte možno vykonať v právoplatnej veci a súd mu dal za pravdu, že zrejme podanie podnetu na mimoriadne dovolanie bolo správnym postupom. Mal za to, že opakovaný podnet by najväčšou pravdepodobnosťou neuspel a napokon, potom čo bol odložený prvý podnet, žalobkyňa nepreukázala, žeby bola požadovala od žalovaného ďalšie právne služby. Konštatoval, že nemožno taktiež tvrdiť, že žalovaný spôsobil žalobkyni škodu tým, že nepodal hneď návrh na obnovu konania, prípadne, že zmeškal a lehotu na podanie obnovy tým, že jej okamžite neodoslal oznámenie prokuratúry o odložení protestu na mimoriadne dovolanie. Všetky dôvody, ktoré uviedla žalobkyňa v konaní vo veci 8C/118/2010, neboli dôvodmi na obnovu konania, pretože nešlo o také dôvody, ktoré má na mysli zákon. Neuvádza totiž nijaké také dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohla použiť v pôvodnom konaní a ktoré by jej privodili priaznivejší výsledok. Skutočnosť, že v pôvodnom konaní nenamietala premlčanie a chcela ho namietat teraz, nemôže byť dôvodom pre obnovu konania, pretože premlčanie mohla namietat aj v pôvodnom konaní. Mal teda za to, že neboli iné dôvody na obnovu konania, ako ich predložila žalobkyňa. Na základe toho uzavrel, že žalovaný nespôsobil žalobkyni škodu pri výkone svojej advokátskej praxe a pri jej zastupovaní v predmetnej veci. Právne zastúpenie prevzal už v právoplatne skončenej veci a neboli dané dôvody na obnovu konania, podnet na mimoriadne dovolanie bol neúspešný a preto súd v celom rozsahu žalobu zamietol.

Rozhodnutie o trovách konania založil na ust. § 142 ods. 1 O.s.p. so záverom, že úspešný žalovaný si náhradu trov konania neuplatnil.

Proti rozsudku podala včas odvolanie žalobkyňa. Táto žiadala napadnutý rozsudok zmeniť a jej žalobe v celom rozsahu vyhovieť a priznať náhradu trov konania. V odvolaní uviedla, že má za to, že dôvodom na obnovu konania bolo to, že žiadala súd vo veci 7C/149/2003 o ustanovenie advokáta na zastupovanie v tomto konaní, v ktorom vystupovala ako odporkyňa. Keďže si ho nemohla z finančných dôvodov dovoliť, vyplnila potrebné tlačivo. Súd sa však touto žiadosťou vôbec nezaoberal a nerozhodol o nej. Mala za to, že ak by jej bol ustanovený právny zástupca, jej úspech v uvedenom konaní by bol vysoko pravdepodobný, keďže predmetom konania bol nárok, ktorý sa premlčí vznesením námietky premlčania, o čom však ako laik nevedela. Keďže však nevzniesla námietku premlčania, nemala úspech v dôsledku čoho sa proti nej ako povinnej vedie v súčasnej dobe vedie exekučné konanie. Je toho názoru, že súd v tomto konaní nie je oprávnený hodnotiť, či dôvody, pre ktoré mala žalobkyňa v danej veci úmysel podať návrh na obnovu konania, boli dôvodné alebo neboli. Žalobkyňa poukazuje na skutočnosť, že v konaní vedenom pod sp.zn. 7C/149/2003 bol vykonaný dôkaz výsluchom svedkyne iba zapisovateľkou senátu mimo pojednávania a nie sudcom alebo vyšším súdnym úradníkom, čo má vplyv na hodnotenie dôkazu.

Ďalej uviedla, že bez ohľadu na možnosť podania návrhu na obnovu konania mala žalobkyňa ešte možnosť podať opakovaný podnet na mimoriadne dovolanie v zmysle § 34 zákona č. 153/2001 Z.z. a na podanie takéhoto opakovaného podnetu splnomocnila žalovaného. Nové skutočnosti pri podaní opakovaného podnetu na mimoriadne dovolanie v zmysle citovaného ustanovenia sa vyžadujú až pri ďalšom podnete než druhom. Pri druhom podnete sa tieto nové skutočnosti nevyžadujú, navrhovateľ má právo, aby jeho podnet preskúmal nadriadený prokurátor. Preto sa nestotožňuje, že opakovaný podnet by s najväčšou pravdepodobnosťou neuspel, a žalobkyňa nepreukázala, aby od žalovaného požadovala ďalšie právne služby. To, či by bol opakovaný podnet akceptovaný, neprináleží do rozhodnutia okresného súdu ale príslušnej prokuratúry. Advokát sa v zmysle § 26 ods. 4 zákona o advokácii zbaví svojej zodpovednosti za škodu, iba ak preukáže, že jej nemohol zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno od neho žiadať. Má za nepochybné, že bolo možné od advokáta žiadať podanie opakovaného podnetu, keďže bol žalobkyňou splnomocnený a keďže ho žalobkyňa žiadala, aby urobil čo mu právny poriadok umožňuje. Podľa jej názoru žalovaný nepreukázal, že škode zabrániť nemohol ani pri vynaložení všetkého úsilia. Má za to, že žalovanému neprináležalo v čase, kedy sa na neho obrátila so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci hodnotiť, či boli alebo neboli splnené podmienky na podanie dovolania alebo návrhu na obnovu konania, keďže o tom, či by boli alebo neboli splnené tieto podmienky by rozhodol príslušný súd. V analogickej právnej veci za praktických totožných dôkazných podmienok s iným žalobcom proti N. súd rozhodol tak, že žalobu zamietol a krajský súd toto rozhodnutie potvrdil (1Cob/55/2009), preto má za to, že Generálna prokuratúra bude mať záujem zjednotiť rozhodovanie súdov. Ohľadne výšky škody poukázala na skutočnosť, že je nesporné, že do konania pojednávania zaplatila v priamej súvislosti s uvedeným rozsudkom súdu 480,88 eur prostredníctvom Exekútorského úradu JUDr. Barbory Hovanovej, 100,-- eur ako neúčelne vynaložené trovy právneho zastúpenia a že minimálne sumu 4.830,96 eur bude ešte celkom určite musieť zaplatiť. Po pojednávaní, na ktorom bolo vyhlásené rozhodnutie, žalobkyňa uhradila prostredníctvom Exekútorského úradu ešte 278,90 eur (zrážka zo mzdy za mesiac január 2013) a 45,78 eur (zrážky z iných príjmov Sociálnou poisťovňou z dávky v mesiaci február 2013), teda celkovo bola uhradená suma 807,59 eur.

K odvolaniu žalobkyne sa vyjadril žalovaný. Tento žiadal napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. V odvolaní uviedol, že neporušil svoje povinnosti advokáta pri podávaní mimoriadneho opravného prostriedku a postupoval s odbornou starostlivosťou, dôsledne a včas využil všetky dostupné právne prostriedky na ochranu a presadzovanie práv záujmov svojej klientky, ktoré považoval podľa svojho svedomia za prospešné a účelné a ďalšie kroky vo veci neurobil, pretože by išlo len o neúčelné a nevhodné podania, ktoré by viedli k zbytočnému navyšovaniu nákladov právneho zastupovania žalobkyne a výsledok vo veci by pre ňu priaznivejší nebol. S poukazom na § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z.z. uviedol, že sa nestotožňuje s názorom zástupcu žalobkyne, pokiaľ tento tvrdil, že mu neprináležalo v čase, kedy sa na neho žalobkyňa obrátila so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci hodnotiť, či boli alebo neboli splnené podmienky na podanie dovolania alebo návrhu na obnovu konania. Má za to, že advokát ako osoba s odbornými znalosťami z oblasti práva nemá iniciovať všetky dostupné konania, ktoré právny poriadok pozná s odôvodnením, že o tom, či sú splnené podmienky rozhodne súd. Žalovaný ako advokát zvolil len tie dostupné právne prostriedky, ktoré považoval za vhodné a účelné. Poukázal na to, že v čase jeho právneho zastupovania žalobkyňa ho neupovedomila o tom, že by požiadala

súd o ustanovenie právneho zástupcu a súd sa touto záležitosťou nezaoberal, o tomto žalobkyňa ani nepredložila v konaní žiadny dôkaz.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu prechádzalo podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a na základe toho dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa vykonal vo veci dokazovanie v súlade s ust. § 120 ods. 1 O.s.p., keď vykonal dôkazy označené účastníkmi na preukázanie svojich tvrdení, vykonané dôkazy vyhodnotil s postupom podľa § 132 O.s.p., vec správne právne posúdil aj vecne správne vo veci rozhodol. Ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo žiadne také nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie, než ako rozhodol súd prvého stupňa.

V zmysle ust. § 18 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii, advokát je povinný pri výkone advokácie chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta a riadiť sa jeho pokynmi. Ak sú pokyny klienta v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi nie je nimi viazaný. O tom klienta vhodným spôsobom poučí.

Podľa ods. 2 advokát je povinný pri výkone advokácie postupovať s odbornou starostlivosťou, ktorá sa rozumie, že koná čestne, svedomito, primeraným spôsobom a dôsledne využíva všetky právne prostriedky a uplatňuje v záujme klientov všetko, čo podľa svojho presvedčenia považuje za prospešné. Pritom dbá na účelnosť a hospodárnosť poskytovaných právnych služieb.

Podľa § 26 ods. 1 citovaného zákona advokát zodpovedá klientovi za škodu, ktorú mu spôsobil v súvislosti s výkonom advokácie; zodpovednosť advokáta sa vzťahuje aj na škodu spôsobenú jeho koncipientom alebo jeho zamestnancom, ak advokát vykonáva advokáciu ako spoločník spoločnosti podľa tohto zákona, povinnosť podľa tohto ustanovenia sa vzťahuje iba na túto spoločnosť.

Podľa ods. 4 ak tento zákon neustanovuje inak, advokát sa zbaví zodpovednosti podľa ods. 1 ak preukáže, že škode nemohol zabrániť, ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno od neho žiadať.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že zodpovednosť advokáta za škodu spôsobenú klientovi v súvislosti s výkonom advokácie je objektívna zodpovednosť (bez ohľadu na zavinenie), ktorej sa tento nemôže zbaviť. Táto zodpovednosť je založená na súčasnom (kumulatívnom) splnení troch predpokladov.:

- a) činnosť súvisiaca s výkonom advokácie,
- b) vznik škody,
- c) príčinná súvislosť medzi činnosťou advokáta súvisiacou s výkonom advokácie a vznikom škody.

Splnenie uvedených predpokladov zodpovednosti musí byť v konaní jednoznačne preukázané; dôkaznú povinnosť má v tomto smere poškodený.

Súčasťou týchto povinností je bezpochyby tiež povinnosť advokáta riadne a včas informovať klienta o postupe pri vybavovaní veci a o všetkých nových relevantných z hľadiska veci, v ktorej ho zastupuje. Svedomitým nie je taký výkon advokácie, ktorý nesie znaky ľahostajnosti, nedôslednosti, nedostatočného záujmu o klienta a jeho vec, resp., ktorý nezohľadňuje reálny stav veci alebo tento stav nedoceňuje.

Škodou sa aj v prípade zodpovednosti advokáta rozumie ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného (klienta) je objektívne vyjadriteľná v peniazoch a je napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia predovšetkým peňažného. Uhradzuje sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Skutočnou škodou je ujma, ktorá znamená zničenie stratu, zmenšenie, zníženie alebo iné znehodnotenie existujúceho majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodnou udalosťou a ktorá predstavuje majetkové hodnoty, ktoré treba vynaložiť pre uvedenie veci do predošlého stavu.

O vzťah príčinnej súvislosti (kauzálny nexus) ide pri priamej väzbe javov (objektívnych súvislostí) v rámci ktorého jeden jav (príčina) vyvolal druhý jav (následok). Vzťah príčinnej súvislosti medzi výkonom advokácie a škodou spôsobenou klientovi je daný vtedy, ak je medzi výkonom advokácie a škodou klienta vzťah príčiny a následku. Ak bola príčinou vzniku škody iná skutočnosť, zodpovednosť advokáta nenastáva. Otázka príčinnej súvislosti môže byť riešená len v konkrétnych súvislostiach. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba škodu izolovať od všeobecných súvislostí a skúmať konkrétne, ktorá príčina ju vyvolala. Nie je pritom rozhodujúce časové hľadisko ale vecná súvislosť príčiny a následku. Zodpovednosť však nemožno robiť závislou na neobmedzenej kauzalite. Atribútom príčinnej súvislosti je „priamosť“ pôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo (bezprostredne) predchádza následku a vyvoláva ho. Vzťah príčiny a následku musí byť preto priamy bezprostredný neprerušený, a teda nestačí ak je iba sprostredkovaný. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba v dôsledku toho skúmať, či v komplexe skutočností prichádzajúcich do úvahy ako (priama) príčina škody existuje skutočnosť, s ktorou zákon spája zodpovednosť za škodu.

Z vyššie uvedenej zákonnej úpravy možno taktiež vyvodiť, že nie každé zanedbanie, porušenie alebo nedostatočné plnenie povinností advokáta má za následok vznik jeho zodpovednosti za škodu spôsobenú klientovi v súvislosti s výkonom advokácie. Samo pochybenie advokáta neznamená automaticky vznik škody na strane klienta. Zodpovednosť advokáta nie je daná v každom prípade, keď ním zastupovaný klient nebol v určitom konaní úspešný. Zodpovednosť advokáta nastupuje len vtedy, keď neúspech klienta je dôsledkom porušenia povinnosti advokáta v súvislosti s výkonom advokácie.

S poukazom na výsledky vykonaného dokazovania vykonané súdom prvého stupňa možno nesporne uzavrieť, že na strane žalobkyne vznikla škoda, ktorú aj skutkovo popísala, spočívajúca v znížení jej majetku, keď na základe právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia prebieha exekučné konanie, v rámci ktorého už došlo z jej strany k čiastočnému plneniu. Možno teda považovať za škodu na jej strane spočívajúcu zmenšenie jej majetku o sumy, ktoré v súvislosti s uvedeným výkonom exekúcie uhradila. Odvolací súd sa v tomto smere zhoduje so závermi súdu prvého stupňa v tom, že výška takejto škody môže predstavovať iba sumy, ktoré už žalobkyňa skutočne uhradila, keďže iba v tejto výške sa zmenšil jej majetok. Za škodu z jej strany teda nemožno považovať existenciu samotného výroku súdneho rozhodnutia o jej povinnosti realizovať peňažné plnenie, pokiaľ k nemu ešte nedošlo.

Vzhľadom k tomu, že nespornou je aj preukázanie ďalšej podmienky pre vznik zodpovednosti za škodu, a to výkon advokácie na strane žalovaného je rozhodujúcou podmienkou pre posúdenie dôvodnosti nároku žalobkyne vyhodnotenie, či existuje vzťah priamej príčinnej súvislosti medzi tvrdeným porušením povinnosti žalovaného ako advokáta a vznikom škody na strane žalobkyne.

Odvolací súd v tomto smere zhodne so závermi súdu prvého stupňa poukazuje na skutočnosť, že k vzniku škody na strane žalobkyne došlo v priamej súvislosti s vymáhaním jej povinnosti, ktorá jej bola uložená právoplatným rozhodnutím tak okresného ako aj odvolacieho súdu. Práve medzi týmito súdnymi rozhodnutiami ako príčinou a znížením majetku žalobkyne v dôsledku exekúcie (ako následok) existuje priama kauzálna súvislosť ako príčiny a následku. Nie je sporné, že žalobkyňa sa o právnu pomoc na žalovaného obrátila až v štúdiu po právoplatnom ukončení tohto konania, v ktorom bola ako žalovaná neúspešná. Z tohto pohľadu teda boli zákonné možnosti, ktoré mohol žalovaný ako advokát využiť v záujme svojej klientky, zasiahnuť do právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia iba prostredníctvom mimoriadnych opravných prostriedkov, za ktoré možno považovať obnovu konania, dovolanie, resp. mimoriadne dovolanie. Práve s poukazom na mimoriadnosť situácie bol teda právny priestor na úspech žalobkyne, ktorý od právnej pomoci poskytovanej žalovaným očakávala veľmi zúžený. Rozsah jeho právnej pomoci bol konkretizovaný v písomnom splnomocnení zo dňa 18.02.2010, podľa obsahu ktorého ho žalobkyňa splnila na podanie podnetu na podanie mimoriadneho dovolania proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 6Co/197/2009. Iba v takomto rozsahu bol teda na základe zmluvy medzi účastníkmi vymedzený priestor žalovaného na poskytovanie právnej pomoci.

Skutočnosť, prečo sa žalovaný rozhodol pre využitie tohto mimoriadneho opravného prostriedku, vyplýva z jeho mailovej správy adresovanej žalovanej dňa 19.01.2010.

Úspešnosť s podnetom na podanie mimoriadneho dovolania je závislá na posúdení a vyhodnotení generálnej prokuratúry a z tohto dôvodu žalovaný ako právny zástupca, ktorý pre žalobkyňu poskytoval právnu pomoc pri vyhotovovaní podnetu, nemôže zodpovedať za výsledok tohto podnetu.

Vo vzťahu k tvrdeniu žalobkyne o porušení jeho povinnosti spočívajúcej v tom, že ju nepoučil o možnosti opakovaného podnetu, resp. že takýto opakovaný podnet nepodal, je potrebné poukázať na osobitosti postupu advokáta pri výkone advokácie, ktorá mu ukladá povinnosť postupovať s odbornou starostlivosťou, teda čestne a svedomite a primeraným spôsobom podľa jeho presvedčenia využívať všetky právne prostriedky, ktoré považuje za prospešné v prospech svojho klienta. Jeho povinnosťou je pritom prihliadať na účelnosť a hospodárnosť poskytovaných právnych služieb. Takáto činnosť teda nepredpokladá mechanické využitie všetkých možných právnych prostriedkov, ale iba takých, ktoré podľa jeho presvedčenia budú pre klienta prospešné, účelné a hospodárne využité. Skutočnosť, že žalovaný ako advokát v rámci vyššie uvedených zásad nepovažoval už za vhodné podávanie opakovaných podnetov na podanie mimoriadneho dovolania, nemožno považovať za príčinu, ktorá by vyvolala následok, ktorým je vznik škody na strane žalobkyne. Žalobkyňa totiž nepreukázala žiadne také skutočnosti, ktoré by popri tých dôvodoch, ktoré žalovaný uviedol v podnete na podanie mimoriadneho dovolania, boli takými skutočnosťami, ktoré by mohli preukázateľne odôvodňovať zmenu pri vyhodnotení podnetu zo strany generálnej prokuratúry.

Odvolačný súd sa nestotožňuje s odvolacou námietkou žalobkyne, pokiaľ táto v odvolaní tvrdila, že súd v tomto konaní nie je oprávnený hodnotiť, či dôvody pre ktoré mala žalobkyňa v danej veci úmysel podať návrh na obnovu konania boli dôvodné alebo neboli. Je totiž povinnosťou súdu pri vyporiadavaní sa s dôvodnosťou nároku na náhradu škody voči advokátovi s otázkou, či v prípade ak by tento vykonal úkon, ktorého nevykonanie považuje žalobkyňa za porušenie jeho právnych povinností, nedošlo by na jej strane ku vzniku škody. Svoje dôkazné bremeno v tomto smere žalobkyňa v konaní neuniesla.

Za porušenie právnej povinnosti, ktoré by mohlo byť v príčinnej súvislosti so vznikom škody žalobkyne, nemožno považovať ani ňou tvrdený postup žalovaného spočívajúci v tom, že tejto oznámil stanovisko Generálnej prokuratúry k jej podnetu na podanie mimoriadneho dovolania až dňa 08.04.2010 napriek tomu, že toto mu bolo doručené dňa 31.03.2010. Lehotu 8 dní, v ktorých žalovaný uvedený úkon vykonal, totiž možno považovať za úplne primeraný okolnostiam veci vzhľadom k tomu, že žalovaný bol splnomocnený iba na zastupovanie v súvislosti s podaním podnetu na mimoriadne dovolanie a vykonanie tohto úkonu a ani lehotu, v ktorej takýto podnet Generálna prokuratúra vybaví, nemožno dávať do príčinnej súvislosti so súbežným plynutím lehoty na podanie obnovy konania a na podanie ktorého žalovaný nebol splnomocnený.

Z tohto dôvodu teda ani nemožno dávať do príčinnej súvislosti konanie žalovaného pri poskytovaní právnej pomoci podávaní podnetu na mimoriadne dovolanie, ani pri oznamovaní jeho výsledkov žalobkyňi s tvrdeným vznikom škody pre nepodanie návrhu na obnovu konania v zákonnej lehote.

S poukazom na tieto dôvody odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Rozhodnutie o trovách odvolacieho konania sa zakladá na ust. § 142 ods. 1 O.s.p. Neúspešnej žalobkyňi náhrada trov odvolacieho konania nepatrí a žalovaný si nárok na náhradu trov konania neuplatnil, preto odvolací súd nepriznal účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

Uvedené rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.